

Společné stanovisko Energetického regulačního úřadu a Státní energetické inspekce

**k ustanovení § 3 odst. (3) zákona č. 458/2000 Sb.,
o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně
některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů
(po zapracování změn vyplývajících ze zákona č. 670/2004 Sb.,
kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb.)**

(část týkající se činnosti, kdy odběratel poskytuje odebranou *elektřinu* jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného zařízení)

Cíl příslušné části ustanovení § 3 odst. (3) energetického zákona

Podle energetického zákona podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě státního souhlasu, kterým je licence udělena Energetickým regulačním úřadem.

Licence podle tohoto zákona se neuděluje na obchod, výrobu, distribuci a uskladňování propan-butanu a jeho směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, a na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v tomtéž objektu. Dále se licence podle tohoto zákona neuděluje na činnost, kdy odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání.

V odvětví elektroenergetiky je cílem zásady poskytovat elektrickou energii bez udělení licence, snížit technickou a administrativní náročnost spojenou s výkonem licencovaných činností ve skupině 12 – distribuce elektřiny a 14 – obchod s elektřinou, které vyplývají z příslušných ustanovení energetického zákona a jeho prováděcích předpisů na území resp. v objektech místního významu. Na druhé straně je také snahou zajistit určitou právní ochranu osob, kterým je elektrická energie zmíněným způsobem poskytována, a to co do plynulosti dodávky elektřiny a zejména cenové úrovně odpovídající situaci, kdy je elektřina dodávána v režimu energetické legislativy.

Hlavní zásady pro uplatnění uvedeného ustanovení

Rozhodující je vymezení podmínek, za nichž je možné elektřinu poskytovat bez udělení licence:

- elektřinu poskytuje odběratel, kterým je fyzická či právnická osoba odebírající elektřinu v odběrném místě, mající uzavřenu smlouvu o dodávce elektřiny, nebo smlouvou o sdružených službách dodávky elektřiny dle § 50 energetického zákona.

- z pohledu energetického zákona je zmíněný odběratel konečným zákazníkem, který odebranou elektřinu pouze spotřebovává; jedná se o oprávněného zákazníka a do konce roku 2005 i o chráněného zákazníka (ve smyslu § 21 odst. 2 písm. (e) energetického zákona od 1. ledna 2006 jsou oprávněnými zákazníky všichni koneční zákazníci),
- vlastní areál, území resp. objekt je jedním odběrným místem vymezeným o ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) bod 14 energetického zákona a tvořeným odběrným elektrickým zařízením jednoho odběratele, včetně měřících transformátorů a kde je měřen odběr jedním měřícím zařízením, nebo jiným způsobem na základě dohody,
- odebraná elektřina je poskytována prostřednictvím vlastního odběrného zařízení, tzn. pomocí podzemního nebo vrchního vedení, transformátorů, rozvodných či rozpínacích stanic, atp., které jsou součástí odběrného místa,
- odebraná elektřina je poskytována v rámci vlastního areálu nebo objektu jednotlivým uživatelům příslušných prostorů (nájemníkům) nebo i do dalších objektů dislokovaných uvnitř areálu nebo přilehlých, která jsou ve vlastnictví jiných osob,
- poskytování odebrané elektřiny do areálu vlastněného jinými osobami, který přímo nepřiléhá k areálu odběratele, se neděje prostřednictvím distribuční resp. přenosové soustavy,
- poskytuje-li odběratel elektřinu mimo území, které tvoří jeho odběrné místo, je tuto okolnost třeba smluvně ošetřit s dodavatelem elektřiny.

Rozúčtování nákladů za elektřinu

Odběratel, který elektřinu dále poskytuje, je zákazníkem ve smyslu energetického zákona. Jeho celkové náklady na nákup elektřiny tvoří:

- a) v případě chráněných zákazníků součin maximálních cen stanovených cenovým rozhodnutím ERÚ a změřeného množství odebrané elektřiny,
- b) v případě dodávky elektřiny uskutečňované dodavatelem poslední instance dle § 12a energetického zákona součin ceny pro tuto dodávku určené ERÚ a změřeného množství odebrané elektřiny.

U oprávněných zákazníků se celkové náklady skládají:

- a) z nákladů na pořízení silové elektrické energie dané součinem smluvní ceny a odebraného množství a dalšími případnými sjednanými platbami,
- b) z nákladů za úhradu cen za distribuci, systémové služby, ceny za podporu výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů a z kombinované výroby elektřiny a tepla a ceny za činnost zúčtování Operátora trhu s elektřinou a.s., stanovenými cenovým rozhodnutím ERÚ.

Takto určené celkové náklady jsou následně rozúčtovány na jednotlivé fyzické či právnické osoby – konečné spotřebitele. Toto rozúčtování se vztahuje i na spotřebu ve vlastním odběrném zařízení provozovaném odběratelem samotným.

Způsob rozúčtování nákladů za nakoupenou elektřinu je součástí dohody mezi odběratelem poskytujícím elektřinu a konečným spotřebitelem.

Objektivní metodou rozúčtování je změření množství poskytnuté elektřiny nefakturačními měřidly při použití průměrné ceny vypočtené vzhledem k odebranému

množství elektřiny. Mohou však nastat případy, kdy z technického či jiného hlediska není možné osadit měřidla a pro rozúčtování nákladů na pořízení energie využít změřené údaje. Lze např. měsíčně rozúčtovávat smluvně sjednané množství elektřiny vyjádřené v kWh stanovené podle odhadu s tím, že na konci hodnoceného období roku, budou částky saldově vyrovnány tak, aby nebylo rozúčtováno větší množství elektřiny, než jí bylo nakoupeno. Současně je však třeba započíst také vlastní spotřebu provozovatele objektu. Nejsou však vyloučeny další způsoby zohledňující místní podmínky.

Průměrná cena je určena podílem celkových nákladů na nákup elektřiny a celkového množství odebrané elektřiny. K této ceně nelze uplatnit jakoukoliv přírážku. V opačném případě by se jednalo o porušení ustanovení § 3 odst. 3 zákona.

Součet jednotlivých podílů nákladů na nákup elektřiny rozúčtovaných na jednotlivé konečné spotřebitele včetně podílu za spotřebu odběratele samotného nesmí překročit celkové náklady na nákup elektřiny odběratelem, tj. osobou, která elektřinu bez licence dále poskytuje.

Dle energetického zákona je elektřina poskytována prostřednictvím vlastního odběrného zařízení. Provoz a údržba tohoto vnitřního zařízení jsou spojeny s určitými náklady. Odběratel elektřiny je proto oprávněn smluvně uplatňovat na osobách, kterým poskytuje elektřinu, úhradu podílu na těchto nákladech. Nárokovaný podíl na úhradu těchto nákladů však nesmí být součástí rozúčtování nákladů na nákup elektřiny. Může ale být součástí smlouvy o poskytování elektřiny, případně předmětem samostatné smlouvy, nebo jako součást smlouvy o službách či nájmu.

V Praze dne 21. 10. 2005